

11.13.2022 - 23-а Неділя по Зісланні Св. Духа. Св. Йоана Золотоустого, архієп. Царгородського.

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 6): Ангельські сили на гробі Твоім* і сторожі омертвіли;* Марія ж стояла при гробі,* шукаючи пречистого тіла Твого.* Полонив Ти ад і, не переможений від нього,* зустрів Ти Діву, даруючи життя.* Воскреслий з мертвих, Господи, слава Тобі!

Тропарі (г. 8): Уст твоїх благодать засявши, як світлість вогню, вселенную просвітила,* не срібролюбія скарби світові придбала,* висоту смиренномудрія нам показала,* але твоїми словами навчаючи, отче Йоане Золотоустий,* моли Слово, Христа Бога, щоб спаслися душі наші.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 6): Животворною рукою Життєдавець, Христос Бог,* воскресив з темних безодень всіх померлих* і подав воскресіння людському роду:* Він бо усіх Спаситель,* воскресіння, життя і Бог усіх.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (г. 6): З небес прийняв Ти божественну благодать* і твоїми устами навчаєш усіх поклонятися в Тройці єдиному Богу,* Йоане Золотоустий, всеблаженний, преподобний, достойно хвалимо Тебе,* бо Ти є наставник, тому що божественне являєш.

Прокімен (глас 6): Спаси, Господи, * людей Твоїх * і благослови спадкоємство Твоє (Пс 27,9). Стих: До Тебе, Господи, взиватиму; Боже мій, не відвертайсь мовчки від мене (Пс 27,1).

Прокімен (г. 1):

Уста мої промовлять премудрість і роздуми серця мого – розуміння (Пс. 48,4).

Апостол: (Еф 2,4-10)

Браття і Сестри, Бог, багатий милосердям, з-за великої своєї любови, якою полюбив нас, мертвих нашими гріхами, оживив нас разом із Христом – благодаттю ви спасені! – І разом з ним воскресив нас, і разом посадовив на небі у Христі Ісусі; щоб у наступних віках він міг показати надзвичайне багатство своєї благодаті у своїй доброті до нас у Христі Ісусі. Бо ви спасені благодаттю через віру. І це не від нас: воно дар Божий. Воно не від діл, щоб ніхто не міг хвалитися. Бо ми його створіння, створені у Христі Ісусі для добрих діл, які Бог уже наперед був приготував, щоб ми їх чинили.

Св.: Апостол: Євр. 318 зач.; 7, 26 – 8, 2. До Євреїв послання святого апостола Павла читання.

Браття і Сестри, такого нам годилось мати первосвященника: святого, невинного, непорочного, відлученого від грішників і вищого небес, який не має потреби, як ті

первосвященики, щодня приносити жертви перше за власні гріхи і потім за гріхи народу, бо він зробив це раз, принісши себе самого в жертву. Закон бо настановляє первосвящениками людей, підлеглих немочі, а слово клятви, що було після закону, настановляє Сина, досконалого навіки. Головне ж з того, що ми сказали: ми маємо такого первосвященика, який возсів на небі по правиці престола Величчя, служителя святині і справжнього на мету, що Господь спорудив, не чоловік.

Алилуя (глас 6): *Стих:* Хто живе під охороною Всевишнього, під покровом Бога небесного оселиться (*Пс 90,1*). *Стих:* Скаже він Господеві: Ти заступник мій і пристановище моє, Бог мій, на котрого я надіюся (*Пс 90,2*). *Стих:* Уста праведного повчатся премудрости і язик його промовить суд (*Пс. 36,30*).

Євангеліє: (Лк 8,26-39)

У той час прийшов Ісус у край Геразинський, що проти Галилеї. Як Ісус вийшов на берег, трапився йому назустріч один чоловік з міста, що мав бісів. Він з давнього часу вже не носив одежі й мешкав не в хаті, а по гробах. Побачивши Ісуса, закричав, припав йому до ніг і сказав голосом сильним: “Що мені й тобі, Ісусе, сину Бога Всевишнього? Благаю тебе, не муч мене!” Бо він велів нечистому духові вийти з чоловіка. Дух той часто хапав чоловіка, і його тоді в’язали кайданами та ланцюгами й стерегли, та він трошив окупи, і демон гонив його по пустинях. Ісус же спитав його: “Як тобі на ім’я?” “Легіон!” – відповів той, багато бо бісів увійшло в нього. І вони благали його, щоб він не велів їм іти в безодню. А було там велике стадо свиней, що паслося на горі. І демони просили його, щоб він дозволив їм увійти в них. І він дозволив їм. Вийшли ті демони з чоловіка, увійшли в свиней, і кинулося стадо з кручі в озеро та й потонуло. Побачивши, що сталося, пастухи кинулись урозтіч і розповіли про це в місті та по селах. І вийшли люди подивитися, що сталося. Вони прибули до Ісуса й знайшли, що чоловік, з якого вийшли біси, сидів при ногах Ісуса, зодягнений та при умі – і злякались. Наочні свідки їм розповіли, як вилікувався біснுவатий. Тоді все населення Геразинської округи почало його просити, щоб відійшов від них, бо великий страх огорнув їх. І він увійшов до човна й повернувся. А чоловік, з якого вийшли біси, просив Ісуса, щоб бути з ним, але він відпустив його, кажучи: “Вернися додому й розкажи все те, що Бог зробив тобі.” Пішов той, сповіщаючи по всьому місті, що Ісус зробив йому.

Св.: Євангеліє: Йо. 36 зач. 10, 9-16.

Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли: Я – ворота. Хто увійде через мене, спасеться. Він увійде, вийде і найде пасовисько. Злодій не приходить, хіба щоб красти, вбивати, вигублювати. Я прийшов, щоб мали життя і мали його вповні. Я – добрий пастир. Добрий пастир життя своє дав за овець. Наймит, який не пастир і якому вівці не належать, бачить вовка, що надходить, і кидає вівці та біжить геть; і вовк хапає їх і розполохує. Наймит же втікає, бо він наймит і не дбає про вівці. Я – добрий пастир і знаю моїх, і мої мене знають. Отець мій знає мене, і я знаю Отця; я життя моє кладу за мої вівці. Ще й інші вівці маю, що не з цієї кошари; і їх мушу привести: вони почують мій голос, і буде одне стадо й один пастир.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (*Пс 148,1*). * В пам’ять вічну буде праведник, злих слухів не убоїться (*Пс. 111,6-7*). * Алилуя (х3).